

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

19. ČERVENCE 2020

Z obsahu:

**Modlitba vyžaduje
odvahu víry**

Homilie papeže
Františka při mši svaté
12. října 2017 v římské
bazilice Panny
Marie Větší
- strana 2 -

Svatá Makrína mladší

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (11)
- strana 5 -

Arcibiskup Cordileone

provedl exorcismus na
místě svržené sochy
- strana 7 -

Nejkrásnější květ ráje (12)

Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 8 -

Prorok Eliáš

P. Štefan Ištvaník CSsR
- strana 10 -

Podivuhodný život

Mariam Baouardy
(1846-1878) - 5. část
Jean Claude
a Geneviève Antakli
- strana 12 -

Domenico Fetti (asi 1589-1623): Bůh přijímá Eliášovu oběť

Prorok Eliáš

Životní úděl pravého proroka

Když slyšíme slovo prorok, hned máme na mysli člověka, který předpovídá budoucnost. Zpravidla je to nějaké neštěstí: válka, zemětřesení, nemoc, hlad a podobně. Ale prorok, jak ho chápe Písmo svaté, je člověk, kterému Bůh dal důkladněji poznat Boží vůli, jasně vidět Boží záměry a vidět důsledky hříchů.

Protože prorok je Božím poslem, on si ty věci, které mu dal Bůh poznat, nechává pro sebe, ale zjevuje je lidem. Oznamuje jim Boží vůli, napomíná je, aby zanechali hříchů a konali pokání, připomíná jim, že pokud nebudou činit pokání, přijdou tresty za jejich hřichy. Protože lidé neradi zanechávají svých hříchů, svých hříšných rozkoší, na které si zvykli, anebo své nevěry, do níž padli, ale trestů se přece jen bojí, potom prorok je pro ně velmi nepříjemným člověkem, který burcuje jejich svědomí. Proto ho začnou nenávidět, pronásledovat a častokrát se snaží sáhnout mu i na život.

Takovým prorokem byl také Eliáš. Žil v době izraelského krále Achaba. Ten si vzal za manželku pohanku, dceru sidonského krále Itobaala, která se jmenova-

la Jezábel. Achab byl Žid a Židovi zákon přísně zakazoval vzít si za manželku pohanku. Příchodem Jezábel do Izraele přišla i modloslužba. Achab dal v Samarii vybudovat velký chrám pohanskému bohu Baalovi a dovolil, aby přišli do Samarii rovněž pohanští kněží, kteří Baalovi přinášeli oběti. Achab nechal postavit také oltáře pohanské bohyně Ašeře. Jezábel se podařilo přesvědčit Achaba, aby zakázal ve své zemi úctu pravému Bohu a donutil lid, aby sloužil a klaněl se pohanskému bohu Baalovi a pohanské bohyně Ašeře. Aby se tento záměr podařilo naplnit snadněji, Jezábel přesvědčila Achaba, aby dal vyvraždit všechny kněze a proroky, kteří slouží pravému Bohu. Achab to také provedl. Lid skutečně opustil pravého Boha a začal se klanět bůžkům a přinášel jim také oběti. V celém národě zavládla modloslužba. Tehdy se splnilo to, před čím varoval Mojžíš svůj lid, když už cítil, že se blíží jeho smrt. Tehdy jim řekl: „*Chraňte se, aby se vaše srdce nedala svést: zbloudili byste, sloužili byste jiným bohům a klaněli se jim; a vzplanul by proti vám Hospodinův hněv, on by zavřel nebesa, nebyl by už déšť,*

země by už nedávala své plody a brzy byste v té šťastné zemi, kterou vám Hospodin dává, zahynuli.“ (Dt 11,16-17)

Tehdy vystoupil prorok Eliáš, jehož Bůh zázračně zachránil před vražednou Achabovou rukou. Prorok napomínal lid, varoval jej a připomínal mu, že jej nemine trest, pokud neopustí modly a nevrátí se k pravému Bohu. Předstoupil i před samotného krále Achaba a sdělil mu konkrétně, že nastane hlad, protože ani déšť ani rosa nepadnou na zem pro jeho hřichy. Achab svoji vinu neuznal. Namísto toho, aby konal pokání za své hřichy, vydal rozkaz, aby zavraždili proroka Eliáše, neboť on prý je příčinou veškerého toho zla, které se vznáší nad Izraelem. Eliáše hledali po celé zemi, aby splnili Achabův rozkaz, ale on se ukrýval u potoka Kerit, kde ho Pán zázračně živil až do té doby, kdy také potok Kerit zcela vyschl.

Potom prorok odešel do Sarepty, která je u Sidónu. Zde jedné vdově zázračně rozmnožil mouku a olej. Z jejího hrnce neubývala mouka a z jejího džbánku olej až do doby, kdy znovu byla úroda. Zde vzkřísil i mrtvého vdovina syna.

Pak odešel ke králi Achabovi, jemuž předložil návrh, aby na hoře Karmel přinesli oběť jeho pohanští kněží pohanskému bůžku Baalovi a on přinese oběť svému pravému Bohu. Ani on, ani pohanští kněží nesmějí použít oheň k zapálení své oběti. Budou prosit ty, kterým přinesou oběť, aby oni sami ji zapálili. Pravým Bohem bude ten, který si svoji oběť zapálí. Lidu, který byl již velmi unavený a znechucený suchem a hladem, se tento návrh velice zalíbil. Achab jej nerad přijímal, ale pod nátlakem lidu jej přijmout musel. Lid se shromáždil na hoře Karmel. Pohanští kněží připravili svoji oběť a začali se modlit k Baalovi, aby oběť podpálil. To se nestalo. Eliáš svoji oběť nechal třikrát polít vodou tak, že všechno bylo mokré. Také strouha, kterou dal vykopat kolem svého oltáře, byla naplněna vodou. Tehdy se Eliáš modlil: „*Hospodine, Bože Abrahámův, Izákův a Izraelův, ať se dnes pozná, že jsi Bůh v Izraeli, že já jsem tvůj služebník a že jsem všechny tyto věci vykonal na tvůj příkaz. Odpověz mi, Hospodine, odpověz mi, aby ten lid poznal, že ty, Hospodine, jsi Bůh a že ty obračíš jejich srdce!*“ A spadl oheň od Hospodina a strávil celopal

Washington Allston (1779-1843): Eliáš v poušti

i dřevo a pohltil vodu, která byla ve strouze.“ (1 Kron 18,36–38) Když to všechno viděl lid, padl na tvář a řekl: „*Hospodin, to je Bůh! Hospodin, to je Bůh!*« Eliáš jim řekl: „*Chopte se Baalových proroků, ať ani jeden z nich neunikne!*« a oni se jich chopili. Eliáš je dal odvést k potoku Kišonu a tam je pobil.“ (1 Kron 39–40) Potom přišel déšť a zúrodnil půdu.

Ježabel zuřila a chtěla Eliáše dát zabít. Eliáš utíkal před svými vrahy, a když večer přišel k poušti, byl již tak unavený, že si přál zemřít. Lehl si a usnul. Avšak Bůh mu poslal svého anděla, který ho vzbudil a nabídl mu chléb a vodu. Dvakrát jedl chléb a dvakrát se napil vody a posílněn tímto pokrmem kráčel čtyřicet dní k hoře Choreb. Když se odtud vrátil, pomazal za proroka Elizea a na ohnivém voze byl vzat do nebe.

Takový byl životní úděl pravého Božího proroka Eliáše. Podobný životní úděl měli také ostatní praví Boží proroci, kteří byli ve službách pravého Boha. A jiný životní úděl nemohl mít ani Pán Ježíš, jehož proroci předpovídali a který je naplněním všech prorocství. Proto tomu nemohlo být jinak ani mezi jeho rodáky v Nazaretě – jenom tak, že ho vyhnali ze synagogy a nakonec ho chtěli shodit ze skály, aby se zabil. To byla jen předzvěst toho, co s ním nakonec také udělal jeho národ, když ho odvrhl, odsoudil k smrti, vyvedl za město a ukřižoval. Žel, bylo to však rovněž předzvěstí toho, co dnes děláme my, když se nechceme vzdát svých rozkoší, svých hříchů a svého pohodlí, na které jsme si zvykli. Pomalu ho vyháníme ze svých srdcí, z rodin, z vesnic a měst i ze svého národa.

Židé Pána Ježíše zavrhlí pro svoji nevěru. My děláme totéž pro svoji nevěru anebo pro svoji slabou víru. My raději věříme falešným prorokům, kteří nám slibují ráj zde na zemi, lepší postavení, vyšší výdělek, kariéru, anebo nám nabízejí hříšnou rozkoš. My raději věříme falešným prorokům, i když víme, že nás klamou, než Kristu, o němž víme, že v něm přišel mezi nás Bůh, aby nám ukázal správnou cestu, která vede k pozemskému i věčnému štěstí. My víme, že on nám řekl celou pravdu, a přece mu nevěříme. Víme také to, že když opovrhne Boží láskou, kterou nám on nabízí, budeme muset přijmout trest, který nám on pošle jako své

Zemřel Mons. Georg Ratzinger

Dne 1. července 2020 odešel na věčnost Mons. Georg Ratzinger, bratr emeritního papeže Benedikta XVI., který ho několik dnů předtím v Řeznu navštívil.

Georg Ratzinger zemřel ve věku 96 let. Narodil se 15. ledna 1924 v Pleiskirchen. V roce 1942 vstoupil do kněžského semináře, kněžské svěcení přijal společně se svým bratrem Josephem 29. června 1951. V letech 1964–1994 působil jako sbormistr řezenské katedrály. V roce 2008 (22. srpna) řekl Benedikt XVI. o svém o tři roky starším bratrovi: „*Od začátku byl v mém životě nejenom druhem, ale důvěryhodným vedením. Byl mojí oporou, udával*

směr jasností a pádností svých rozhodnutí. Vždycky mi ukazoval, kudy se ubírat v obtížných situacích.“

Podle www.vaticannews.va/cs.html

napomenutí, abychom se vzpamatovali. Tak to dělá každý rozumný otec se svým dítětem, protože ho miluje, a tak to dělá s námi i náš nebeský Otec, protože on nás skutečně miluje a velmi mu záleží na našem štěstí. Je velmi nerozumné odmítat Boží lásku a sahat po Boží spravedlnosti. Na to doplatili nejen Židé v Achabově době, ale i mnozí jiní. Neboť Bůh je skutečně Pán a Ježíš Kristus je skutečně Bůh. Zdánlivě mocní, mocní tohoto světa jsou před ním velmi malí a slabí.

Sicilský král Robert byl velice pyšný a příliš vysoko pozvedal svoji hlavu. Jednou přišel do Říma a vešel do baziliky svatého Jana Lateránského, kde právě kázal jeden z kardinálů. Ve svém kázání hovořil o tom, že Pán Bůh je jediným skutečným Pánem. Že ve všem jsme závislí pouze na Bohu, ale Bůh chce pro člověka jen to nejlepší. Král Robert si ani nesedl. Když to uslyšel, po krátké chvíli se ozval a velmi hlasitě rozkázal kardinálovi, aby přestal kázat. Pak před všemi přítomnými prohlásil: „*Jsem dost silný a dost bohatý, jsem slavný sicilský král a nejsem na nikom závislý.*“ Sotva dokončil svoji rouhavou řeč vůči Bohu, omdlel a padl na zem. Vynesli ho z chrámu a pokoušeli se ho přivést k vědomí. Trvalo celý rok, než se úplně dokonale probral k životu. Později prozradil, že když omdlel, najednou se viděl ve své královské síni. Na jeho trůnu seděl anděl, který, když ho

spatřil, strhl mu královskou korunu z hlavy a rozkázal, aby mu oblékli šaty žebráka. Potom anděl nad ním veřejně přečetl rozsudek, v němž mu vyčítal jeho pýchu a jeho ostatní zločiny, za něž má být vyhnán ze země. Když prý procházel ulicemi města, lid na něho plival a děti za ním házely kameny. Toto králi stačilo. Jen co mu jeho zdravotní stav dovolil, vrátil se do baziliky svatého Jana Lateránského. Veřejně odprosil kardinála i přítomný lid a prohlásil, že jeho velkým přáním je, aby všichni jeho poddaní uvěřili, že jedině Bůh je jejich Pánem.

Říká se, že historie je nejlepší učitelkou. Dejme se i my poučit historií, příklady, které jsme si přečetli. Nikdy se neprotivme Boží vůli. Tu Boží vůli nám jasně zjevil Ježíš Kristus a ohlašují nám ji ti, které on poslal. Nedejme se pomýlit falešnými proroky, kterým nejde o Boží vůli, o naše dobro, ale jen o jejich osobní prospěch. Pán Ježíš nám připomněl, že přijdou, ale řekl: „*Mějte se na pozoru před nepravými proroky, kteří k vám přicházejí přestrojení za ovce, ale v nitru jsou draví vlci. Podle jejich ovoce je poznáte.*“ (Mt 7,15–16) Věřme Bohu, který nás skutečně miluje, a jeho pravým prorokům, které nám dnes on sám posílá!

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 7/2003
Přeložil a upravil -dd-*

ČTENÍ NEJEN NA PRÁZDNINY

NA ŽIVOT A NA SMRT
Isabelle Laurent • Z francouzštiny přeložila Tereza Heiderová • Revize překladu Kateřina Lachmanová

Život Šimona a Karla se změní v den, kdy jsou tito dva kamarádi rozděleni gestapem. Karel, mladý katolík, je poslán do vyhlazovacího tábora Auschwitz, kde potkává Maxmiliána Kolbeho, a Šimon, žid, zůstává osamocený, šířaný pocity viny. Co se s nimi stane? Co jim život přinese? Jak se vyrovnají s tíživým a bolestným tajemstvím? Potkají se ještě někdy? Tyto dva životy a jejich podivuhodný osud přenesou čtenáře do víru poválečných let, boje o přežití a skutečné síly odpuštění.

Paulinky • Brož., 130x200 mm, 296 stran, 329 Kč

ŽIJEME S PŘÍRODOU

ATLAS BYLIN
Marta Knauerová, Jana Drnková • Ilustrace Atila Vörös • Odpovědná redaktorka Andrea Brázdová

V knize naleznete více než 100 planě rostoucích druhů, které můžete najít v naší přírodě od časného jara až do pozdního podzimu. Rostliny jsou řazeny v knize abecedně, vždy podle barvy květů. Jednoduché určující znaky a fotografie pořízené v přirozeném prostředí pomohou k jejich snadnému určení všem, kdo se zajímají o přírodu a chtějí se o ní dozvědět něco více. Vezměte si knihu s sebou ven a poznávejte barevnou krásu, která nás obklopuje.

Edika v Albatros Media a. s. Váz., 167x225 mm, 144 stran, 249 Kč

SVÁTOST SMÍŘENÍ

ZPOVĚDNÍ ZRCADLO PODLE SKUTKŮ MILOSRDENSTVÍ
Zpracoval Pavel Mareš • Z polštiny část textů přeložil Václav Vacek • Nihil obstat doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Smyslem tohoto prakticky zaměřeného zpovědního zrcadla je otevřít dveře naší duše a pomoci jejímu uzdravení. Vhodná pomůcka k dobré přípravě na svatou zpověď. Obsah: Svátost smíření je pozvání • Povzbuzení z Bible • Povzbuzení sv. Faustyny Kowalské • 5 podmínek dobré zpovědi • Skutky duchovního milosrdenství • Skutky tělesného milosrdenství • Modlitby.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A6, 32 stran, 49 Kč

KALENDÁŘ NA ROK 2021

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

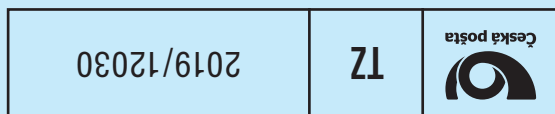
Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2021.

KON-PRESS & VIA Brož., 165x235 mm, křídový papír, 59 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolku. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, spolku. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se dopouští církevní autorita nevyjadřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.